

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Iсаїї 21:11

The Watchtower and Herald Christs Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) onthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 10

Жовтень, (October) 1936

ЗМІСТ

Свята	147
Пальми	147
Радість	148
Чому радуються	149
Хто благословенний	150
Ті, що пережнуть Армагедон	151
Появлення приятеля невільника	155
Дальше свідкує	156
Приятель знов з'являється	157

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TSW

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. Rutherford President W. E. Van ambcrch Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми”. – Ісаїї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенно чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його замір вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

ЕЛЕКТРИЧНІ КАБІНЕТИ ВИГОЛОШЕННЯ

Для нашого дому й інших місць, звернення уваги всім переходячим на вість царства Єгови, яку Він поручив нам розголосити. Сей кабінет є трикутний, збудований з красної білохвильової бляхи, 12 на 16 цалів, з шклянним передом, назад котрого шкла засувається напись виголошення, скрізь котру засувку світить світло електричної лампочки. Сей металевий кабінет є збудований у формі рефлектора, або відбивателя. Світло поміщене в кабінеті позаду написі й сполучене з приладом для блискання світла. Виголосові написі на сих засуваючих написях можна змінити за дуже малий кошт, й Товариство постарасться о такі зміни, від часу до часу, щоби сі написи й виголошення були однакові по всій землі. Товариство готове виповнити всякі замовлення на сі кабінети. Кошт одного кабінету є \$ 1.50. Ми самі покривасмо почтовий кошт пересилання в Сполучених Державах. З кожним замовленням мусить бути залучена належитість. Если можливо, замовляйте по дві рази, тому що кабінети є трикутні в формі й тому є легше їх пакувати по дві до багажу. Групи й збори повинні висилати замовлення разом через директора.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвільково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через почтовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюра в Брукліні, але лише через міжнародний почтовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребующим, але після почтової регули, вони мусять прислати письмуну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі. Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50. Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3. 1879.

ВИБІР

Яко вартісний побічник нової книжки “Богатство” тепер є в англійській мові книжечка під назвою “Вибір”. Ся книжечка містить вість, котру люди доброї волі по всій землі бажають прочитати й студіювати, а іменно, недавно тому розголошену через радіо промову “Розділення народів”, й також виразно пояснену трактатию на тему “Ваш вибір”, показуючи, що кождий мусить тепер вибирати між богатством а руїною. Сю книжечку можна набути за 5 ц. Незадовго вона вийде в українській мові.

ПРИНУМЕРАТА

Для інформації принумераторів “Вартової Башти” хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина, котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона автоматично випадає з місця. Отже, коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилася й час відновити.

ВАРТОВА БАШТА І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Жовтень, 1936

№ 10

СВЯТА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го квітня, 1936 року)

“Свято кучок будеш сьвяткувати сім день, як звезеш врожай на тік і до винотоку твого”. – 5 Мойсея 16:13

(Продовження)

ВІД коли Господь Ісус прийшов в силі і славі до храму, Він каже: “Я – ... Зоря ясна і рання”, і “хто чує, нехай каже: Прийди!” Він приказує членам свого тіла, останкові на землі, прилучитися до сієї проклямації. Окрім сього Він покликуює на людей доброї волі, щоби вони взяли ту радісну вість або проклямацію і розказували її іншим, яко ж написано: “А дух і невіста глаголють: Прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо”. – Одкриття 22:17

24 Писання як і факти показують, що велике позатипічне сповнення свята вже зачалось. Прийшов час, коли Ісус Христос розділює народи і се ясно указує, що є дві віддільні і ріжні кляси, одна з котрих є проти Нього і Єгови, а друга є за Ним і за Єговою, і що всі, що бажають жити, мусять показати себе на стороні Єгови і Його царства.

ПАЛЬМИ

25 Ще інший важний нарис в обходженню свята кучок був той, що люди першого дня свята мусіли мати вітте пальмових дерев і уживати їх протягом цілого періоду свят. (3 Мойсея 23:40,41) Віття інших дерев є також згадані, але віття пальмового дерева є особливо згадані. Вони мусіли радісно повівати пальмами перед Господом, очевидно для тієї цілі, щоби признати, що Бог Єгова є визволителем із сили Сатани, і їх Спасителем. Се все вони виконували на оправдання Єгового ім'я, радіючися в Ним, яко найвисшим і святим. Щоби люди могли признати Єгову як свого Спасителя і Визволителя, то Він сказав їм, що вони мусять обходити се свято, “щоб знали роди ваші, що ... я Господь, Бог ваш”. (3 Мойсея 23:43) Сей факт, що про сі пальми головню згадується відносно кучкових свят показує, що вони були символічно ужиті представити більші річи, що мусять статися в будуччині.

26 Одинадцять вірних учеників Ісуса признали Його за Христа і йшли за Ним радісно. Пізнійше, коли Він в'їхав в Єрусалим представити себе яко царя, звичайні люди стрінули Його на дорозі і повівали пальмами і викликували в Його честь і на славу Єгови. По першім вилиттю святого духа

в день Пятидесятниці вірні ученики пізнали Ісуса Христа як Єгового славного царя, котрого Він підняв і возніс до неба. У 1922 році по другім вилиттю святого духа вірний слуга–громада пізнала Ісуса Христа в храмі і вельми зрадувалися. Пізнавши прихід царя, се дало причину радуватися. Від 1922 року, ті, що не належать до останка, але котрі є доброї волі до Бога, пізнали Ісуса Христа як царя, Спасителя і Визволителя, і вони також врадувалися.

27 Пальми мусіли бути ужиті відносно свят кучок, і, уживаючи їх, сим були представлені інші (Господні люди) чим останок. Се, що вони повівали пальмами, символічно говорить: “Ми витаємо нашого славного Вождя і Побідника, нашого Визволителя і Спасителя”. Що сі пальми указують на “велику громаду”, то се показано в пророцтві Одкриття 7:9. Якийсь час по другім вилиттю святою Духа, але не скорше аж в 1935 році, останок на землі дістав правдиве значіння великої громади. Про велику громаду написано є: “Після сього поглянув я, і ось пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоять перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх”. (Одкриття 7:9) Се показує, що останок бачить клясу людей іншу чим себе, що виходять із між всіх народів і котра то кляса признає єдине ім'я, котрим люди можуть спастися, і тією клясою є велика громада. Повисший опис великої громади точно пасує до пророцтва відносно пальми в часі типічного свята кучок.

28 Свято кучок було назване “свято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полю”. (2 Мойсея 23:16) Ісус заявив, що Він збере до себе “інші вівці”, що є Йонадабами або “великою громадою” при кінці позатипічного року і по тім, як Він збере духову клясу до храму. Сі люди доброї волі є зібрані до Господа і стались частю Його стада або організації. Коли Мойсей по приказу Єгови научав ізраїльтянів в Моаб землі, він сказав: “І заповідав їм Мойсей словами: “Як скінчиться сім років, у призначений час, у свято кучків, ... громад людей, чоловіків і жінок і малолітків і пришыляка твого, що в оселях твоїх, щоб слу-

хали та навчилися боятись Господа, Бога вашого, і додержували усі слова закону, сповняючи його”. – 5 Мойсея 31:10–12

29 Після сього приказу Божі люди мали зібрати всіх чоловіків і жінок і дітей і чужоземних в свої оселі, і тих, що були доброї волі до Господа. Се показує пряме споріднення духової кляси, т. є., останка, до “інших овець”, котрих Більший Мойсей зібрав до себе при кінці року. (Йоана 10:16) Господь Ісус уживає своїх помазанників до проголошення “євангелії царства” в тій цілі, щоби зібрати до себе “інших овець”, і котрий то збір мусить бути виконаний перед Армагедоном.

30 Ті зібрані так мусять перебувати в кучках; що символічно каже: “Ми не належимо до сього лукавого світа Сатани. Тепер ми перебуваємо в тимчасовім пробутку, але з вірою виглядаємо установлення царства Ісуса Христа на всій землі”. Се, що вони взяли пальми і повівали ними показує, що вони признають і приписують всяку охорону і спасення Богу Єгови і Ісусу Христу. Вони витають Єгову і Христа як їх Спасителя, і Побідителя.

31 Тепер завважте як сей опис великої громади, зібраної зі всіх народів, пасує до пророчого образу, а головно відносно зібрання всіх людей доброї волі по приказу Господньому через Мойсея. Се, що вони “стоять перед престолом і зодягнені в білі ризи”, показує, що ся велика громада є признана перед Господом, і своїми пальмами в руках вони витають Єгову і Ісуса Христа: “І покликували великим голосом говорячи: Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві”. (Одкриття 7:10) Сі відмовляються приписувати силу спасення якому–будь прапорю. Вони признають Бога Єгову як Всевишнього, і Ісуса Христа, Його помазаного і укоронованого царя як побідоносного Вождя і правильного Володаря. Вони відмовляються віддавати честь людям або якомусь людському витворі і сим чином приписувати силу спасення їм. Се показує громаду людей, іншу чим “мале стадо”, приведену в загороду Христа і що є в точній гармонії з Господом і служить Йому. Тоді Писання відкривають, що вся організація Божа є в повній гармонії із ними, і каже: “Амінь”. Сим робом вони приписують усю силу охорони і спасення Богу і Христу. (Одкриття 7:11,12) Пальмові дерева та криниці водні символічно показують, що люди признають Єгову яко великого Побідника і Спасителя і Дателя життя; і се показано першою згадкою про пальмові дерева. Мойсей, по приказу Єгови, випровадив успішно ізраїльтянів з Єгипту через Червоне море. Сим чином Єгова побідив фараона, представителя Диявола, і спас ізраїльтянів, показавши їм, що спасення їх походить від Єгови. Він припровадив їх до Єлим. “І рече: Коли щиро слухатимеш голосу Господа Бога твого, чинитимеш праведне в очу Його, і нахилитимеш ухо до заповідей його, і допильновуватимеш усіх установ його, ні одну болість, що я наводив на єгиптян, не наведу на тебе: Я бо Гос-

подь, Бог твій, що виздоровлює тебе. І прийшли в Єлим, аж там дванацять водяних криниць і сімдесят пальм. І отаборились там понад водою”. (2 Мойсея 15:26,27) Сі слова є повторені у 4 Мойсея 33:9 і вони напевно записані для певної цілі. Ім’я “Єлим” значить “сила”, і ті криниці живих вод і сімдесят пальмів там представляли цілковиту силу і перемогу і жерело вічного життя. Бог Єгова ласкаво роздає сі річи своїми руками, через свого вибраного і помазаного Ісуса Христа.

32 Те, що вимагалось законом даним ізраїльтянам, і що було прообразом, то се точно пасує, що Господь і Його помазанники виконують в сих останніх днях. Христос тепер у храмі стоїть і покликає: “Я дорога й правда, й життя”. Він велить сю радісну новину голосити всім народам яко свідоцтво. Він посилав своїх помазанників сказати до всіх людей доброї волі: “Прийдіть, й пізнайте Єгову, і пийте воду життя”. Тоді Він запрошує і приказує Йонадабам, або “іншим вівцям”, котрі становлять велику громаду, казати до всіх, що слухають: “Прийдіть і пийте воду життя”. Сі факти є дальшим доказом, що позатипічне свято кучок тепер відбувається, і ті, що до тепер були “чужоземцями для Господа”, почули вість царства, пізнали Господа і привітали Його, що було представлено через повівання пальмовими віттями. Для сієї причини ті, що співтоваришать з Божою організацією, не будуть славити людей, ані сили витвореної людьми, ані приписувати спасення таким.

РАДІСТЬ

33 Коже із тих трьох свят, котре Господь приказав обходити ізраїльтянам, вони святкували з радістю. Коже одно було святом в честь Єгови, тому що Він є признаний яко Всевишний і Всемогучий. Головна ціль сього свята є, щоби пізнати оправдання Єгового ім’я. Ісус Христос, великий Оправдатель, уже прийшов, і після Його обітниць, Він тепер п’є нове вино із своїми помазанниками у царстві. (Маттея 26:29) Радість Господа Ісуса Христа є оправдувати ім’я Його Отця. Тепер Він зібрав вірних до себе в храм і каже до них. “Тим, що ви були вірні у малих річах, я зроблю вас управителями над многими річами; увійдіть в радість вашого Господа”. (Маттея 25:23) Се “вірному і розумному” слугі клясі Христос поручив свої справи царства і котрий прилучився з Ним до радісного оправдання Єгового ім’я.

34 Від другого виляття святого духа останок побачив Господа в Його святім храмі просвічуючи ум кожного і вислав їх виконувати замір Єгови, і се вельми побільшило радість між Господніми людьми. Вони оцінили великий привилей нести свідоцтво о імені Єгови і вельми радуються бути свідками на славу Його ім’я. Отже свято кучок і свято в честь Єгови — се свято радости Господньої, в яким беруть участь Його помазанники. В

сих кількох місяцях свідки Єгови зазнали новий вираз багатой радості тому, що Єгова відкрив їм правду через Ісуса Христа відносно “великої громади” і останок бачить, що се привилей по приказу Господнім проголошувати сю правду і бути спільником у зібранню великої громади на славу Бога Єгови.

35 Коли Божі типічні люди були увільнені із неволі і побачили їх привилей обходити свято кучок, вони зараз перестали плакати і всі радувалися. Святкуючи празник паски і п'ятидесятниці, остаток не перестав виконувати свою роботу і радуватись в ній. Вони далше виконують її із більшою радістю, що вони мають часть у зібранню великої громади, і в сій радості прилучується велика громада. Усі люди Єгови святкують сей празник разом, а головно велика громада повіває пальмовими віттями і так признає і витає Христа як Царя, Побідника і Спасителя післаного до них Єговою.

36 Коли Мойсей закінчив свою промову до ізраїльтян на рівнині Моаб, він сказав: “Веселітесь народи, з його народом!” (5 Мойсея 32:43) Се каже, що окрім останка, що стали по стороні Господа, є ще інші, що радуються з помазанниками. Апостол наводить ці слова Мойсея в листі до Римлян 15:10, і се становить дальший доказ, що помазаний останок і велика громада обходять разом свято кучок.

ЧОМУ РАДУЮТЬСЯ

37 Велика радість тепер взяла місце між Божими людьми, тому що прийшов день визволення. (Луки 21:28) Многі Писання і факти показують, що Армагедон уже близько. Могучий Воєвода, Ісус Христос, є представлений яко йдучий в великій силі, сівши на воєнному коні, в день Єгови, і на поставлене питання Йому Він каже: “День бо пімсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх”. (Ісаї 63:4) Останок, т. є., помазанники Єгови, мусять бути діяльні в “день пімсти нашого Бога”, потішаючи сумуючих і ридаючих, бо такий є виразний приказ даний їм Господом. (Ісаї 61:2; Езекиїля 9:4) Ті, що є потішені вісткою яку вони чують, прилучуються до утішителей в радості і співають хвалення Єгови і несуть свідоцтво іншим. Се значить, що останок і Йонадаби або велика громада разом “будуть з радістю брати воду із криниців спасення”. Всі сі знають, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа, і се вони говорять іншим, що мають уха до слухання.

38 День примирення припадав десятого дня сего місяця; або пять днів перед святом кучок, і в той день ювілейна труба трубила по приказу Господнім. “І прикажеш трубити в трубу місяця сего на десятій день; день примирення прикажеш трубити в труби на всій землі вашій”. (5 Мойсея 25:9) Трублення в ювілейну трубу означувало свободу для тих, що були по стороні Єгови, і сконечности мусить включати останка і тих,

що співтоваришать з останком, а іменно, велику громаду. Для останка ювілейна труба значить се: Висшими властями не є володарі сього світа, як колись ми думали. Сі володарі є слугами Сатани. Висшими властями є Бог Єгова і Ісус Христос. Се лише сими роками, що останок прийшов до пізнання сієї великої правди, і від тоді вони зрозуміли, що вони є вільні від властей сього світа і від кайданів світського правительства, і що сі не в'яжуть духа тих, що посвятилися Єгові і Його царстві. Відносячися до трублення ювілейної труби, яку Господь приказав трубити десятого дня сего місяця, псалміста каже: “Щасливий нарід, що розумів голос твій торжествующий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть”. (Псалма 89:15) В протязі п'ятьох днів опісля наставало свято кучок. Отже трублення в ювілейну трубу мусило відноситися до увільнення всіх поневоєних в'язнів, включаючи останка і велику громаду. Се виконується для всіх тих, що оціняють, що вони є вільні від організації Сатани і що їх спасення походить від Єгови через Ісуса Христа.

39 Ся многозначуча угода Єгови дана Авраамові і звязана Його клятьбою – се незмінне Його заявлення. (Жидів 6:17–19) Ся заява була, що Єгова виведе насіння, через котре Він виконає свій замір. В тій угоді Єгова зазначив: “Я благословитиму тих, що благословлять тебе. ...І твоє ім'я буде благословенством, і благословитиму тих, що тебе благословлять, і проклинатиму того, що тебе проклинає”. (1 Мойсея 12:2,3) І так прокляття і благословенство мають близке звязання. Нім прокляття буде виконане, Ісус Христос у храмі розділює благословенних і проклятих, себто овець і козлів. Він покликав прокляття Єгови на клясу козлів і благословить своїх “інших овець”, котрими є велика громада, і се Він робить тому, що козли проклинали вірного останка, що становлять часть Христа, а його “інші вівці” благословили останка і чинили їм добро. (Маттея 25:31–46) Се прокляття і благословенство возьме місце нім час відродження зачнется. Маленьке стадо і “інші вівці” радуються разом, тому що “інші вівці”, або велика громада, була зібрана до Господа, і се, будучи збір жнив землі, маленьке стадо було ужите в сім ділі, і вони всі радуються разом на славу Божу. Як се виглядає, то “свято збору” мусить зачатися, коли декотрі члени із священничої кляси знаходяться іще на землі. Чи є яка причина думати, що обіцяні благовловенства не можуть зачатись аж по Армагедоні? Такої обітници нема. Першорядна ціль Авраамової угоди є оправдання Єгового ім'я. Інші або додані угоди є в тій цілі, щоби постаратись о Божий знаряд для оправдання Його ім'я. Пімста, або оправдання, і благословенства є звязані разом і показують, що деякі благословенства будуть зіслані перед оправданням, інакше ніхто не спасся б в Армагедоні на оправдання Єгового ім'я. До сієї то благословенної кляси Ісус Оправдатель каже: “Прийдіть, благосло

венні Отця мого, досягнуть царство, приготовлене вам од основания світу”. Се є дальший доказ, що позатипічне свято кучок, що є празником Єгови, зачалось, і останок і велика громада радується в нім разом.

ХТО БЛАГОСЛОВЕННИЙ

40 До Авраама Єгова сказав: “І благословляться в потомстві твоюму всі народи землі”. (1 Мойсея 22:18) Над сією обітницею треба застановлятися у світлі інших вияснюючих Писань. Певним є, що вона не значить загальне благословення всіх людей без взгляду на се, чи вони лукаві чи добрі. Се відноситься лише до тих, що стануть по стороні Єгови і будуть слухати Його і вийдуть з між усіх народів. Благословенні мусять обходити свято кучок. Інакше вони не будуть благословенні. Написано є: “І буде опісля: Всі, що позістаються з усіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися щороку, щоб поклонитися цареві, Господеві сил небесних, і святкувати свято кучок”. (Захарії 14:16) Се Писання помагає нам також віднайти початок свята кучок.

41 Котрі народи вийдуть назустріч Єрусалиму? Ті народи вийдуть на зустріч Єрусалиму, що переживуть битву і що святкують те свято. Ім'я “Єрусалим” відноситься до нового Єрусалиму, котрий є головною організацією, складаючися з Ісуса Христа і вірних членів Його царського дому, що є Його царство. Той нарід народився в 1914 році, коли Єгова вислав Ісуса Христа володіти серед ворогів Його. (Псалма 10:2) Опісля, а головно від 1917 і 1918 року, Сатана зібрав всі народи, а головно “християнство”, проти Господнього “святого народу”, і, мовою пророка, “зіпсував той нарід”, звернувши лукавого слугу клясу цілковито до Сатани і в той самий час Господь схоронив останка, “вірного слугу” клясу, і післяв сю останну клясу нести свідоцтво о імені Єгови. Несення сього свідоцтва мусило бути виконане між часом нападу на “Єрусалим” а битвою Армагедону, і мусить бути виконане через вірних свідків Божих. Занім настане битва Армагедону, Сатана посилає своїх лукавих духів, під провідництвом Гога, зібрати всі народи проти Божої організації. Сатана воює проти останка, тому що вони сповняють заповіді Божі і мають свідоцтво Ісуса Христа. (Одкриття 12:17; 16:13–16) Сьогодні ті, що по стороні Господа переходять сі річи, які Господь предсказав: “І зненавидять вас усі народи задля імя мого”. Ті, що управляють народами землі, будучи представителями Сатани, ненавидять тих, що належать до царства Божого. Вони є зненавиджені за се, що вони несуть свідоцтво для імени Єгови і Його царя. Господь уживає своїх вірних свідків нести сю вість царства іншим людям доброї волі, котрі є названі Йонадабами, або “іншими вівцями” або “великою громадою”. Вони чують сю вість, і як колись Йонадаб, прилучуються до Господньої колесниці або організації, і є заключе

ні між зненавидженими, всі котрі є названі про роком яко “небажаний нарід”. (Софонії 2:1, *англ. переклад*) Із усіх народів, що вийшли проти Єрусалиму, остаточно вийшла велика громада, їм сказано, щоб вони шукали смирності і справедливості занім прийде Божий гнів, если вони хотять бути заховані і перейти через битву Армагедон.

42 Се лише пару місяців тому назад як Господь відкрив, що ті “інші вівці”, або Йонадаби, се ті, з котрих складається велика громада, що вийшла з між всіх народів. Тепер ми бачимо їх стоячих перед Господом повіваючи пальмовими віттями і витають Христа як Царя і співають великим голосом, що вони приписують спасення Богу Єгови і Ісусу Христу, а нікому іншому. Тоді Господь відкриває, що весь вірний останок і всі воскресші члени, і ангели небесні, разом з великою громадою проголошують радісно хвалення Єгови. (Одкриття 7:11,12) Се зазначило почин свята кучок, свято для Єгови, і се є ті, після пророцтва Захарії, що тримають свято кучок. Декотрі люди, зарозумілі в собі, кажуть вам, що “ми не поступаємо нігде”, і що “велика громада не може вийти аж до Армагедону”. Таке заключення не має розсудности ані попертя святого Писання. Господь обіцяв, що Він перепровадить декотрих через Армагедон, і що те мале число людей будуть ті, що святкують свято кучок на славу Єгови. Армагедон принесе неописане знищення народів, і, каже пророк, що буде опісля: “Всі, що позістаються зо всіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися щороку, щоб поклонитись Цареві, Господеві сил небесних, і святкувати свято кучок”. Ясним є, що се Писання мусить пояснювати, що всі народи, що не схотять святкувати свята кучок і поклонитися цареві, не повстануть (живими), але будуть знищені. Дальше се значить, що Йонадаби або велика громада мусить радісно слухати і поклонятися і служити Богу Єгови всякого часу, если вони хотять перейти через Армагедон. Вони мусять доказати свою невинність до Бога занім гнів Божий буде виражений. Се значить, що вони мусять чути і пізнати правду і слухати її і ся відвічальність є положена на свідках Єгови і що хто чує се, буде дальше радісно і енергічно голосити правду від тепер.

43 Єгова приказав своїм вибраним людям отримувати свято опрісноків і Пятидесятниці і кучок. Як здається, то позатипічне сповнення сих пророчих свят, включаючи свято кучок, мусить прийти під час побуту останка на землі, і що ті, що є учениками з останком сього останного празнику, належать до великої громади, і що ніхто зі всіх народів, окрім великої громади, не є учасниками того свята, і що останок і велика громада мусять безперестанно святкувати се свято, коли воно раз зачалось. Вони мусять се чинити кожного року, що значить всякого часу, радіючи і виславляючи Єгову. Ті що померли й воскреснуть,

дістануть нагоду до життя і отримають благословенство, если вони прийдуть до Божої організації і поклоняться цареві, Господу сил, яко ж написано: “Коли ж котрий рід на землі та не піде в Єрусалим упасти перед царем, Господом сил, то не буде дощу в них”. – Захарії 14:17

44 Се є привилей як і задача положена на останка іти енергійно і радісно нести вість царства людям доброї волі і виконувати сю роботу вірно аж до кінця і перед Армагедоном. Се є привилей і задача положена на Йонадаба або “інших вівця” або великій громаді прилучитися до цієї роботи і продовжити її вірно аж до кінця і до Армагедону. Многі із тих, що будуть належати до великої громади, є тепер вязнями. Бог велить своїм свідкам нести свідоцтво людям і “вязням сказати: Виходьте на волю,... ідіте до світа”. Ті, що вийдуть і стануть по стороні Єгови і Ісуса Христа беруть участь у святі і отримають благословенство: “Пастимуться при дорогах; по всіх узгірях будуть пасовиська їх”. (Ісаї 49:9) Без сумніву, вони належать до великої громади, бо вони “служать Йому день і ніч в храмі Його”, себто, вони служать Йому безперестанно. “Сидячий на престолі оселиться в них. Вже не будуть (велика громада) голодні, ані жадні, ... Агнець бо, що на середині престола, пастиме їх”. – Одкриття 7:15–17

Дальше Єгова приказав своїм завітуючим людям обходити свято кучок, котре мусіло зачатись потім, “як звезеш вроджай на тік і до винотоку твого” (5 Мойсея 16:13), що ясно значить, позатипічно, при закінченню зібрання громади храму, з котрих кожний зробив угоду через жертву. (Псальма 50:5; 2 Солунян 2:1) Коли останок був зібраний в храм до Господа і помазаний, тоді вони побачили правдиве значіння великої громади і що збір її зачався, і тоді свято кучок позатипічно мусіло зачатись. Тепер воно зачалось і продовжується із чим раз більшою радістю. Тепер треба енергійно нести свідоцтво великій громаді і ніхто, хто любить Бога, не “опустить своїх рук” у виконанню тієї роботи і не перестане радуватися в сім святі Єгови.

46 Що велика громада, разом з останком, бере

участь в сім святі радости, то се дальше поперто словами пророка Ісаї: “Се поприходять здалека, – одні од півночі, другі з Синим–країни. Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть гори з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилюсердився до страдальників своїх”. – Ісаї 49:12,13

47 Між тими, що цілковито посвятилися Господу, не може бути суперечности. Останок і велика громада мусять разом жити в мирі, і працювати разом згідно в проголошенню вістки царства. Господь ласкаво постарався о сю вість у приступній формі, як се подано в книжці *Богацтво*, котру кожний із вас повинен уважно перечитати і тоді пильно нести сю вість іншим, що мають уха до слухання, щоби і вони могли бути учасниками у святі радости Єгови, віддаючи честь і славу Його імені.

48 Кожда особа на землі, що любить Єгову, є запрошена прилучитися до сього виразного заявлення:

Ми розуміємо, що війна зачалась проти ворога аж до кінця, і тепер повідомляється Диявола і його головних земних слуг, гієрархію в Римі, і її союзників:

Що ми не дамо себе обдурити через примирення і підданяся вимогам ворога.

Ми цілковито вповасмо на Єгову і Його царя, і ми не будемо приписувати сили спасення нікому.

Се наш привилей і задача служити Єгові, і поступати за провідництвом Його Вірного і Правдивого Свідка, і се, з Його ласки, ми будемо чинити. Если ми мусимо умерти за нашу вірність з руки ворога, то ми помremo! Если ж ми пережиємо, то се буде яко вірні піддані Всемогучому Богу.

Оправдатель Єгови не може бути побіджений, і з Його ласки у виконанню нашої угоди, ми підемо за Ним навіть у нашу смерть, маючи повну віру, що Бог схоронить наше вічне істновання.

Із ревністю Його дому, ми будемо дальше йти вперед, і йдучи, ми будемо радісно співати пісню нашої побіди:

МЕЧ ЄГОВИ І ЙОГО СЛАВНОГО ЦАРЯ!

ТІ, ЩО ПЕРЕЖИЮТЬ АРМАГЕДОН

(Переклад з англійської “Вартової Башти” з 1–го травня, 1936 року)

“Ні, дам тобі втекти, й не поляжеш од меча, й буде тобі душа твоя намість здобичі, за те, що ти вповав на мене, сказав Господь”. – Єремії 39:18

ЄГОВА дає ясно зрозуміти своїм помазаним свідкам, що Він положив задачу на них, і що вони є відвічальні перед Ним за вірне виконання сих задачей. В той самий час Він повідомляє, що Господні “інші вівці” і “велика громада” мусять нести вість про царство перед Армагедоном і на тих, що слухають Господа, Він положив задачі і вони є відвічальні за вірне виконання тих зада

чей. Ціль сього артикулу є, щоби показати, що свідки Єгови мусять нести вість царства до людей доброї волі, котрі є знані як “інші вівці” і котрі становлять “велику громаду”, і що сі люди радісно отримають розпорядження і прикази Господні, і если будуть цілковито послужні Йому, то зможуть пережити великий день Бога Вседержителя. Задля близької звязі помазаників із тими, що

становлять “інших овець” Господніх, то треба застановитись над декотрими пророцтвами, що відносяться до них і їх споріднення одні до других.

2 Господь ужив свого пророка висказати річи на які прийшов час зрозуміти. Коли Єремія був молодим чоловіком, він був вибраний Єговою бути пророком і свідком для Господа. (Єремії 1:4–7) Ім'я Єремія значить “назначений Єговою”. Він був сином священника Хелкієнка. Єремія пророкував в Юдеї від тринадцятого року панування царя Йозії аж до знищення Єрусалиму. (Єремії 1:2,3) Седекія, син Йозії, був останнім царем в Єрусалимі. Навуходонозор, цар Вавилону, полонив царя Йоакима до Вавилону і зробив Седекію царем юдейським. Се сталося одинадцять років перед знищенням Єрусалиму, і Єремія пророкував протягом того періоду часу. – 2 Царів 24:10–18.

3 Седекія був злим царем. Він урочисто присягнув, що він буде підлягати Навуходонозорові, вавилонському цареві. (2 Паралипоменон 36:11–13; Езекиїля 17:12–19) Вскорі по тім Седекія зламав свою присягу і зробив умову і союз із фараоном єгипетським проти Навуходонозора. (Езекиїля 17:15–17) (Гляди *Оправдання*, том 1, сторінка 217) В сій пророчій драмі Навуходонозор представляв Бога Єгову, а фараон представляв Диявола. Згідно із сим, Господь Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі в 1914 році. Ісус Христос, цар, був представлений через Навуходонозора в сій пророчій драмі. До 1914 року правлючі чинники “християнства” називали себе християнами і приписували собі власть управляти світом за Христа, і через се показували себе яко “висші власті”. Їх отверте заявлення поставило їх в угоду звязану їх присягою бути підданими Ісусу Христу, великому Представителеві Бога Єгови. Отже їх задачею було дотримувати сю присягу.

4 Коли Ісус Христос засів на престолі, тоді володарі “християнства” збунтувалися проти Бога, так як Седекія збунтувався проти Навуходонозора. Як Седекія так і володарі “християнства” поламали їх присягу. “Християнство” звернулося до позатипічного Єгипту, т. є., організації Сатани, і брало участь у світовій війні. Ісус Христос став тоді царем, але “християнство” відкинуло царя і звернулося до Його ворога, точно як се зробив Седекія в його часі. Сатана спонукав володарів “християнства” вірувати, що їх звернення до позатипічного Єгипту мало увільнити їх від примусового піддання Христу, правильного цареві світа. Від того часу Седекія, яко прообраз, поступав напрямом, який представляв напрям “християнства”.

5 Седекія післав “сина священника” до пророка Єремії, кажучи: “Благай за нас Господа, Бога нашого”. (Єремії 37:3) Під час світової війни ситуація виглядала досить зле і священники “християнства”, називаючи себе священниками Господа, ужили свій вплив по стороні політичних волода

рів, посвячували війну і викрикували, що вони “мають червону кров в їх жилах”, і радили володарям воювати, і молитися о успіх їх армій. Обидві ці противні сторони мали своє власне духовенство або священники, котрі молилися о успіх свого народу в тій великій війні. Вони також налягали на Божих вірних післанців, щоби і вони ставали в ряди і молилися з володарями “християнства” о успіх війни і щоби установити мир. В той час Сполучені Держави мали приступити до війни. Без сумніву, президент Сполучених Держав дістав пораду від духовенства і назначив день, звиваючи “всіх християнів молитися о мир в Європі”. Се було перед тим, як Сполучені Держави прилучилися до війни. Але сцена для Сполучених Держав уже була приготовлена прилучитися до війни. Тодішній президент *Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур* у публичній промові заявив от–сі слова: “Я не можу погодитися із нашим шановним президентом в сій справі. Молитви сих мільонів, що моляться о добробут Німеччини, і інших мільонів, що моляться за союзників, буде не відповіджена”. (Гляди *Вартову Башту* з 15–го жовтня, 1914 року) Слова президента *Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур* виразили гармонійний погляд всіх дійсно посвячених Божих людей на землі в той час, котрі відмовилися молитися до Бога Єгови о які–будь наслідки світової війни.

6 Єремія в той час був під назором властей єрусалимських, бо володарі не любили слів, які він пророкував: “Єремія ходив іще тоді по волі серед люду, бо його ще не посаджено в темницю”. (Єремії 37:4) Рівно ж на весну в 1918 році, правдиві послідувателі Ісуса Христа, а головно в Америці, були під назором, і з початку 1918 року література о правді була заплана властями в многих місцях, і опісля Сполучені Держави приступили до війни. В той час, про котрий згадується в тексті, Єрусалим був обложений Халдеями. Халдеї, почувши, що армія фараонова виходила з Єгипту, відступили від Єрусалиму. “Тим часом військо фараонове вирушило з Єгипту, а Халдеї, що облягли Єрусалим, довідавшись про те, відступили від Єрусалиму”. – Єремії 37:5

7 Седекія, цар ізраїльський, тоді виглядав і вповав на армію фараона. Рівно ж і в 1914 році “християнство” не сполягало на Єгову і на Його армію, але на Диявола і на його армію на землі, позатипічний Єгипет, великий Гандель достарчав грошей для тих, що воювали, і інші народи сподівалися приступити до війни і Великий Гандель сподівався дістати назад гроші із великою надвишкою при кінці війни. Політичні справи в Америці були так замотані, що Сполучені Держави приступили до війни, і Господь не взяв жадного кроку, щоби стримати Сполучені Держави і інші народи “християнства”, щоби вони не воювали. Десь в тім часі відбувалася війна в небі і Сатана був скинутий з неба, і тоді Господь Ісус прийшов до

храму. У тім часі Єгова застановив світову війну задля вибраних, а се Він зробив відтягнувши свою руку від нападу на армію Сатани. Се було показано через відступлення Халдеїв від облоги проти Єрусалиму.

8 Єремія, будучи пророком Божим, отримував інструкції від Єгови. “І надійшло слово Господне до пророка Єремії таке: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Ось як скажіть цареві Юдейському, що послав вас до мене поспитати: – Військо Фараонове, що двинуло на підмогу, вернеться зараз в Єгипет, у свою землю”. (Єремії 37:6,7) Зміст сього пророцтва є такий: Що диявольські світові армії не змогли спричинити Армагедон перед назначеним часом; ані вони не могли перешкодити знищенню “християнства” (позатипічний Єрусалим) у Божім назначенім часі. Господь виправляє армії обидвох сторін після своєї власної вподоби. Світова війна прийшла нагло до закінчення в 1918 році, і сим чином Єгова вкоротив дні горя задля своїх вибраних. Світові армії були стримані від боротьби, так Єгова зробив, щоби Його свідки могли йти і проголосити вість царства. – Маттея 24:14–21

9 Даючи дальші інструкції Єремії, Єгова сказав: “А Халдеї вернуться знов, щоб сей город облягти; вони й опанують його й пустять на пожар”. (Єремії 37:8) Ось так Господь предсказав, що при кінці періоду свідоцтва, котрий зачався в 1918 році, Його воїни знову будуть воювати проти організації Диявола. У своїм часі небесні армії Єгови, котрі відступили тоді, прийдуть назад і спричинять огненне знищення “християнства”, і в протязі того періоду між кінцем світової війни і Армагедоном, Його свідки знов прийдуть і будуть заняті активно в несенню свідоцтва о царстві.

10 Від коли світова війна закінчилася, свідки Єгови, по Його приказу, вийшли давати осторогу о надходячим дні Армагедону. Духовенство “християнства”, разом з їх союзниками політичними і торговельними володарями, у відповідь на сю осторогу, кажуть до людей: “Так далеко, як се ти читься нас, то Армагедону не буде, бо ми установили Лігу Народів для себе і зробили мирові угоди, запевнивши сим наш мир і безпечність; ми ошукали малодушних людей сховавшись за велику масу брехнів, і караючий бич нас не досягне”. (Ісаїї 28:15) У відповідь на се Господь приказав Єремії пророкувати: “Ще ж так говорить Господь: Не зводіте самі себе, думаючи: Халдеї конче відійдуть од нас, бо вони не відійдуть”. – Єремії 37:9

11 Бог стримав битву і сим чином скоротив день горя, щоби Його свідки могли давати осторогу людям, щоби люди доброї волі могли знайти дорогу до утечі. Від часу кінця світа в 1914 році, аж до битви Армагедону, сей період називається “день Його приготування”. – Неємії 2:3

12 Представителі Господа на землі є слабі самі в

собі, але армія Єгови, що виконує дійсну роботу, — се Його небесні сили під Ісусом Христом, і через се Єгова сказав Єремії пророкувати: “А коли б і все військо Халдейське що вас воює, ви побили, та й zostались би у них лиш самі ранені, так і ті повстали б, кожен із свого намету, та й пустили б сей город на пожар”. – Єремії 37:10

13 Се пророцтво показує, що ніщо не може перешкодити Єгові в Його виступі проти організації Сатани, коли прийде Його властивий час. Армії “християнства” не могли пошкодити небесні армії Христа, але вони майже знищили Господніх представителів на землі. Вірні посвячені одиниці були майже цілковито стримані з їх активності. Світова війна закінчилася із смертю двох вірних свідків Єгови, про котрих говориться в Одкриттю. (Гляди Одкриття 11) Та Господь заявив, що вони знов вийдуть, і вони вийшли. (Одкриття 11:8–12) Від того часу вірні розкидали Божі огненні присуди по місті, т. є., по “християнстві”, і проголошували вирок осуження проти тієї лукавої організації. (Езекиїля 10:2–7) Коли ту роботу виконують свідки Єгови, тоді невидима армія Господня, небесні сили, dokonують знищення “християнства” в Армагедоні.

14 Єремія, отримавши сю інструкцію від Єгови, вийшов із міста до своєї роботи: “Покинув Єремія Єрусалим і подався в землю Беняминову, щоб там схоронитись між людом”. (Єремії 37:12) Аж до весни 1918 року люди Божі на землі, представлені через Єремію, були роз’єднані, хотя й під назором. Тоді вони указували себе яко відділені від світа через голошення вістки о царстві, і ворог пильно слідив за ними. Пророча драма відносно Єремії представляла сей факт. “Як же дійшов до Беняминової брами, старший сторож, на ім’я Іреїя Селемієнко, сина Анїїного, зупинив пророка Єремію, кажучи: Ти хочеш перекинутись до Халдеїв? (Єремії 37:13) Позатипічно, той старший сторож був шпигуном і вдавав за доброго патріота і доброго церковника і з очима широко отвореними і ухами готові до слухання всякого рода фальшиві оскарження проти правдивих людей Божих, а головно, коли невірне і гіпокричне духовенство оскаржує Божих вірних свідків. Позатипічний старший сторож, шпигун, наче сказав до свідків Єгови: “Ви робите в користь ворога, ви є за німцями і перешкаджаєте правительству і його союзникам через проповідання, що “християнство” буде знищене, і се доказує, що ви є ворогами правительства. Яко наслідок сього з початку 1918 року Господні люди були арештовані в Канаді і зараз опісля в Сполучених Державах, і сі арешти відбувались із дня на день аж до початку травня того року, коли то урядники Товариства в головній квартирі були увязнені.

15 Коли старший сторож увязнив Єремію, про-

рок відповів йому, рішучо заперечивши те оскарження: “І Єремія ж сказав: Се не правда, не хочу я перебігати до Халдеїв. Та сей не вважав на те, і взяв Іреїя Єремію та і повів до князів”. (Єремія 37:14) Та на се рішуче заперечення Божого пророка ніхто не зважав, так і в 1918 у році не зважали на протест Божих людей, і тому вони були кинуті у темницю. Сей напрям діяльності взятий вірними людьми Єгови в несенню свідництва о царстві вельми розгнівало релігійоністів, як за часів Єремії так і в 1918 році. “І запалали князі гнівом на Єремію, побили його та й посадили в темницю, в будинку в писаря Йонатана, що його обернено на темницю”. (Єремії 37:15) Божі вірні люди були тоді поневолені або увязнені і кинуті в темницю, котра після двадцятого вершика сієї голови, була смертним місцем. “Будинок писаря” був обернений в темницю. Без сумніву той писар був релігійоністом і представляв новочасне духовенство, котре дійсно спричинилося до увязнення Божих людей. Через увязнення Господні люди стались “дітьми смерти”, назначені умерти через ворога, а головню духовенство при помочи їх союзників. (Псальма 102:20; 79:11) Ворог думав, що він позбувся людей Божих через стримання їх роботи і кинення свідків у вязницю, але Бог постарався, що вони були увільнені у своїм часі.

16 Єремія був кинутий у вязницю, де він позіставав через довший час. “Єремія вступив у темничну яму і пересидів там багато днів”. (Єремії 37:16) Так і річ малася із многими Господніми людьми під час світової війни. Седекія, як і всі інші слуги Диявола, був боягузом, і він бажав для себе якоїсь охорони: “Цар же Седекія послав узяти його звідти. І спитав його цар у своїх палатах потай усіх, і промовив: Чи нема якого слова од Господа? Єремія відказав: Є, і додав: Подасть він тебе на поталу цареві Вавилонському”. (Єремії 37:17) Він спитав Єремію, бо думав вивідатися чи була яка небезпека впасти в руки Божого представителя. Тут була проба на позатипічну клясу Єремії чи вона погодиться з володарями світа. Многі урядники читали видавництва Товариства задля самолюбної причини, щоби ужити се для їх самолюбної цілі. Правительство заперло видавництва Товариства, сподіючись, що представителі Товариства, вірні Господні люди, погодяться з ними і будуть дивитися на справу через пальці, щоби приподобатись земним володарям. І так дати їм щось, щоби заспокоїло їх страх. Винуваті люди все є боязкі. Та свідські володарі не отримали жадної потішаючої вістки від Божих людей, але вони довідались, що “християнство” буде знищене через Господа в Його часі. Се було представлено через те, що Єремія сказав Седекії, що він мав бути поневолений царем вавилонським, котрий представляв Єгового виконателя.

17 Тоді Єремія спитав царя: “Чим провинив я тобі й слугам твоїм і сьому людові, що ви мене засадили в тюрму?” (37:18) Так і представителі

Божої організації на землі питали в 1918 році, чим вони провинились. Вони твердили, що вони не були винуваті за переступ жадного закона. Релігійні дорадники правительства казали перед світовою війною, що твердження *Вартової Башти* про надходячий клопіт на світ не мало жадного значіння. Світське духовенство хвалячись казало, що війни не може бути. Єремія сказав до царя: “Та й де тепер ваші пророки, що вам пророкували та договорювали: Цар Вавилонській не прийде на вас і на сю країну?” (37:19) Так і Божі вірні люди отверто і прилюдно заявили володарям світа про духовенство: “Де ж ваші проповідники, що говорили вам, що війни не буде ані клопоту? Хто ж тепер є правдивий?” Такі слова розгнівали духовенство і їх союзники ще більше, бо вони надіялись зломати одвагу вірних людей Єгови.

18 Тоді Єремія спитав тих, що кинули його у вязницю, щоби його не кидати назад до темниці, “щоб мені не вмерти”. При кінці світової війни *Товариство Вартової Башти* зробило відозву до політичних і судівничих володарів, щоби вони освободили їх з неволі. Се вони робили не ради себе, а щоби робота в ім’я Господа могла поступати. Єремія зробив подібну просьбу до царя. “І поведено тоді Єремію, по велінню царя Седекії, у вартовий двір у неволю й давано йому по бохонцеві хліба на день із пекарської уличі, докіль не поїдено весь хліб у городі. І так пробував Єремія у вартовому дворі”. – 37:21

19 Окрім двох римо-католицьких суддів, урядники не оказали жадної злоби проти свідків котрих Єремія представляв. Питання було: Що зробити з ними? Духовенство і передові з їх отар уживали впливу проти свідків Єгови так, що коли вони були увільнені з вязниці, вони постили, себто, стримувалися від того, що представляло через хліб і воду. (Гляяи Езекиїля 4:9–15, і ширше пояснення в *Оправданню*, том 1, сторінка 35–58) “Вартовий двір” представляв стан поневолення, де свідки були тримані під назором.

20 Князі, позатипічне духовенство, завважало, що завітуючі люди писали у своїх видавництвах, широко розповсюднених. (38:1) Єремія, після інструкції Господа, пророкував в сей спосіб: “Так говорить Господь: Хто зостанеться в сьому місті, умре од меча, од голоднечі й од морової пошесті; хто ж оддасться Халдеям, той врятується з душею, й матиме душу свою замість здобичі, й буде жити”. (38:2) Подібна вість була поміщена в літературі *Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур*, що хто останеться в світі і злучиться проти Ісуса Христа, царя, мусить померти, але хто звернеться до Ісуса Христа той буде жити. Людей повідомлено, що всі в “християнстві”, хто відступить від Сатани і поставить себе по стороні Єгови і Його Оправдателя, той буде жити. Свідки Єгови постійно голосять сі слова людям світа аж до тепер.

21 Господь тоді промовив до Єремії і приказав

Йому говорити. “Так говорить Господь: Напевно буде місто се подане війську царя вавилонського на поталу, й він опанує його”. (38:3) Позатипічно, ся робота облоги і знищення буде доконана невидимою армією Єгови під провідництвом Ісуса Христа. Тому, що свідки Єгови вірно проголошували правду, то духовенство і передові члени їх отар вельми гнівалися і говорили до політичних володарів, як се їх прототипи говорили до позатипічних володарів про Єремію: “Тоді сказали князі цареві: Нехай би вже раз убито сього чоловіка на смерть; він же ж одіймає завзяття в військових людей, що в сьому місті ще zostались, та й ослаблює руку в усього народу, провадючи такі слова; сей бо чоловік бажає не добра народові, а тільки лиха”. (38:4) Ось такий був напрям вбійства зі сторони духовенства протягом світової війни, і такий був дух судді, що перепроваджував суд і засудив представителів Товариства.

22 Седекія знав, що Єремія був цілковито невинний, але він боявся поступати з ним по справедливості. Так і володарі “християнства”, політичні і судівничі знали, що Господні представителі на землі в тім часі були невинні, але вони не мали одваги ділати чесно із ними і вони сказали до релігіоністів майже те саме, що Седекія сказав про Єремію: “І сказав цар Седекія: Ось він і в ваших руках; цар бо не вдіє нічого проти вас. І взяли вони Єремію та й укинули в яму в Малхії Амелехенька на вартовому дворі, і спустили туди Єремію на поворозках; а в ямі не було води, тільки багно, й загряз Єремія в багно”. (38:5,6) Ось така була дійсна ситуація в часі суду на весну 1918 року. Люди, що проповідували євангелію Божого царства, були засуджені на вісімдесят років вязниці, і сим чином вони були засуджені “на смерть”, повільну смерть, а духовенство і їх союзники сподівались побачити їх у вязниці аж вони помруть. Господь ласкаво хоронить своїх.

ПОЯВЛЕННЯ ПРИЯТЕЛЯ НЕВІЛЬНИКА

23 Єгова чудово і в простий спосіб представив тих, що вповають на Нього, а не на світські власти. В домі царя Седекії був Етіопій, ім'я котрого було Авдемелех, його ім'я значить “слуга” або “невільник”. Він був скопцем. (38:7) Він не був ізраїльтяном; а се можна певно удовіднити тим, що він був стерелізований на скопця, що було проти закона ізраїльського. Вдійстности він був вязним невірною Єрусалиму, і був вірний і невинний, котрий мав приступ до царського дому і міг служити цареві. Він ніяк не був в симпатії із строгим правлінням володіючого дому Єрусалиму, і через се представляв клясу людей, що підлягає “християнству” і котра не є в симпатії із жорстокими методами уживаними “християнством”. Будучи невільником, той Етіопій не міг поступити після поради Єремії і піти до Халдеїв. Він бачив велику несправедливість яка була заподіяна Єремії. Він мав віру в Бога Єремії; отже він предс-

тавляв ті “інші вівці” Господа Ісуса, і через се представляв ту саму клясу людей як і Йонадаб. (2 Царів 10:15–23) Яко Етіопій, він представляв натурального грішника, що бажає пізнати Бога. Він довідався о Божім замірі через проповідування Єремії. Се є в гармонії з словами Псалмиста: “Етіопія скоро простягне руки свої до Бога”. (Псалма 68:31) Одного разу цар засів у Веняминних воротах, можливо коли саме відбувався суд, і тоді Авдемелех, Етіопій, дістав нагоду приступити прилюдно до царя і промовив до него серед дворян. Чинячи се, Етіопій представляв тих людей, інших чим духових ізраїльтянів, що стали по стороні Бога Єгови і відносяться прихильно до свідків Єгови. Рівнобіжно із сим, з початку 1919 року, під час, коли представителі Господньої організації знаходилися в вязниці многі тисячі людей доброї волі до Бога і Його люди радо підписали петицію до правительства, щоби слуги Товариства могли зробити апель і були увільнені з вязниці. (Гляди *Вартова Башта* 1919 року, сторінка 101) Сі також представляли вязнів в Вавилоні інших чим помазанників, що показали своє співчуття по стороні тих, що служили Богу Єгови. – Ісаї 49:9

24 Приступивши до царя, Авдемелех, Етіопій, сказав: “Мій добродію й царю! Погано вчинили ті люди, заподіявши так пророкові Єремії, та вкинувши його в яму; та ж він вмер там з голоду, бо вже нема хліба в місті”. (38:9) Цар вислухав його і приказав Етіопійові взяти тридцять чоловіка для помочи і витягнути Єремію із ями. (38:10) Се сходиться із визволенням Божих людей, котрі були тоді в вязниці. Етіопій, з іншими чоловіками, зачав приготувлятися витягнути Єремію з ями у найбільше відповідний спосіб, щоби не ушкодити йому. (Єремії 38:11,13) Се показує, що позатипічно вірні послідувателі Ісуса Христа були увязнені і їх відвідали люди доброї волі, котрих похвалив Господь Ісус сими словами: “(Я) був у темниці, і прийшли до мене”. (Маттея 25:36) Етіопій показав своє велике співчуття до Єремії, набравши старих лахів під його рамена, щоби піднести його з вязниці. Духовенство зробило як раз противно, коли вони кинули слуг Єгови у вязницю. Зробивши сей добродійний крок для слуги Єгови, Етіопій можливо мав на умі слова псалмиста подані у Псалмі 142,102 і 69. Доброї волі люди витягнули слуг Господніх із вязниці, і сим чином “Господь вязнів визволяє”. – Псалма 146:7

25 Ні релігіоністи ані політикери не помогли увільнити Господніх слуг з вязниці. Вони не зробили жадного змагання в сім напрямі аж поки люди доброї волі не зробили петиції до уряду. Сі представляють Йонадабів або “інших овець” клясу, що указувала симпатію в користь Божих вірних слуг, котрих Господь увільнив з вязниці в 1919 році. Се увільнення відноситься до всіх тих, що були вірними; декотрі із них були в буквальній вязниці, а інші повздержані (від активності).

“І потягли Єремію на поворожах і витягли його з ями, й пробував Єремія на вартовому дворі”. (Єремії 38:13) Від часу їх увільнення аж до тепер свідки Єгови були під назором правлючих чинників, а головню по наказу духовенства, котре постійно старається обмежити свободу активності вірних слуг Єгови. Божі свідки ідуть наперед без огляду на сей назір або повстримання. Єремія був на вартовому дворі, що представляло назір над Божими людьми тепер, аж Єрусалим був взятий. Та чи він перестав свідкувати про ім'я Господнє? Жадним чином ні!

ДАЛЬШЕ СВИДКУЄ

26 Відносячися до типу, Седекія взяв Єремію до дому Господнього і там випитував його: “Та й сказав цар Седекія до Єремії: Поспитаю в тебе про дещо; та не затаюй від мене нічого”. (38:14) Тоді дорога була отворена для Єремії дати свідоцтво перед царем. Се здається ясно представляло, що Господь сказав до останка: “І рече мені: Мусиш ти знов пророкувати про люди, і народи і язика, й царі многі”. (Одкриття 10:11) Позатипічна кляса Єремії зачала виконувати сю річ, коли вона доручила резолюцію до Міжнародної Конференції Оружя у Вашингтоні, Д.К. і тоді повідомлено “християнство”, що Бог замірив знищити організацію Сатани. На се було зроблено дальший натиск в Сідар Пойнт резолюції так званій “визов”, і в інших резолюціях, які були прийняті і вислані від того часу. Володіючі чинники по увільненню в'язнів приглядалися, чи (свідки Єгови) будуть більше миритися з ними і голосити більше прихильну вість.

27 Спевністю, Єремія знав, що виразні слова правди могли спричинити йому смерть. Так і свідки Єгови знали, що дальше проголошувати Божу правду розбудить велику опозицію до них і може спричинити їм смерть. Єремія спитав царя виразне питання: “Та чи ти не вб'єш мене, як тобі все скажу? Та хоч і дам тобі раду, то ти не послухаш мене”. (38:15) Свідки Єгови знали по своїм увільненню з в'язниці, і тепер знають, що релігійні чинники сього світа не будуть зважати на вість царства, але що вони дальше роблять заговор убити вірних. Однак свідки Єгови рішилися слухати Господа і дальше голосити Його вість правди, без ріжниць, чи хто зважає на ню або ні. Не скорше аж в 1929 році було відкрито свідкам Єгови, що декотрі з останка перейдуть битву Армагедон, і се побільшило їх змагання голосити правду. Седекія почувши питання Єремії, дав своє слово і запрягнув, що він не уб'є Єремію ані не віддасть його в руки тих, що шукали його життя. (38:16) Се було дальшим запевненням для царя, що Єремія відповість по правді і без проволоки. Се не значить, що Єремія боявся говорити правду без запряженої обітниць царя, але се показує, що Єремія діяв хитро як вуж і тримався запряженої обітниць ца-

ря, котра витворила в царя бажання почути його відповідь і пильно слухати слів Єремії. Се дальше указує, що декотрі з позатипічної кляси Єремії переживуть і перейдуть Армагедон.

28 Завважте, що Єремія не старався зробити себе широко знаним і високим чоловіком, як се многі люди робили, але він одважно голосив те, що Єгова сказав. “Тоді сказав Єремія цареві Седекії: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Коли вийдеш до князів царя Вавилонського, то й врятуєш душу свою, й города сього не пустять на пожар, та й зостанеться ти і дом твій в живих”. (38:17) Він сказав Седекії, що если він вийде проти царя Вавилонського, то він буде жити і місто не буде знищене. Так і свідки Єгови постійно остерігали володарів і князів “християнства”, щоби вони “прославляли Сина, щоб їм не погинути на дорозі їх”. (Псальма 2:12) Вони також давали осторогу звичайним людям, що вони мусять стати по стороні Бога Єгови і його царя, если вони хотять жити. Се виразне заявлення правди розгнівало головних представителів Сатани, т. є., римо-католицьку гієрархію і її релігійних союзників.

29 Свідки Єгови не можуть ухилитися голосити цілу правду Божу; і через се вони кажуть, як і Єремія сказав до Седекії: “Коли ж не віддаси себе князям царя Вавилонського, город сей буде подан Халдеям на поталу, й вони пустять його з огнем, і сам ти не уйдеш рук їх”. (38:18) Се значить, що если люди не полишать земних або людських річей і не будуть “утікати на гори”, себто, до царства Божого під Ісусом Христом, то вони будуть знищені. (Маттея 24:15,16) Се є в гармонії із правилом, котре записане в Захарії 2:2,3. Седекія знов показав себе боязким: “І сказав цар Седекія до Єремії. Боюсь тих Юдеїв, що попереходили до Халдеїв, щоб мене не видано в їх руки, та щоб не висмівали мене”. (38:19) Він боявся Жидів, себто тих, що вдають за поклонників Бога, котрі “приближаються до Господа своїми устами, але чії серця є далеко від Господа”, і котрі мають “образ благочестя, але сили його відцурались”. – Ісаї 29:13; 2 Тимотея 3:5

30 Політичні і торговельні володарі, що займають високі становиська у церквах, поступають після поради духовенства, котрі вдають, що вони знають Боже слово і котрі фальшиво говорять їм, що если вони будуть вважати на вість свідків Єгови, то се буде значити, що вони є зрадники їх краю і що сим чином вони вкладуть правительству в руки товпи. Римо-католицький суддя, вирішуючи свою опінію в справі “Квебек проти Бродя” і інших свідків Єгови, що були оскаржені за бунтівничу змову, так виразився відносно літератури Товариства. Він показав, що він був під правим панованням римо-католицької гієрархії.

31 Єремія указав на слабости релігійних дорадників Седекії й на даремні вповання Седекії на них. (38:20) Так і свідки Єгови тепер указують “християнству”, що воно даремно зважає на поса-

ду римо-католицької гієрархії і інше духовенство. Єсли би люди вповали на Господа, то вони не потребують боятися товпи, тому що Єгова схоронив би їх. В Лондоні, 1926 року, була ухвалена резолюція, так звана “Свідоцтво до Володарів”, і зміст тієї резолюції взивав володарів “християнства”, щоби вони звернулися і їх люди до слова Божого і кермувались ним, єсли вони хотять утечи. Гляди *Вартова Башта* 1926 рік, сторінка 212) Порада дана Єговою, і повторена після Його приказу свідками Єгови, – се єдина мудра порада тому, що вона провадить до життя.

32 Єремія, хотяй був під надзором, дальше про рокував і давав осторогу. Він сказав цареві, що єсли він відмовиться пійти до представителя Єгови, то він загубить усе. (35:23) Без сумніву, Седекія цар мав тремтіти почувши такі слова, але він не мав віри ані відваги ділати, хотяй він був певний, що Єремія дав йому одинокую мудру пораду якої він не отримав від нікого. Виражуючи свій дальше страх перед чоловіком, він сказав до Єремії: “Щоб ніхто не знав, про сю розмову; тоді ти не ввреш”. (38:24) Страх перед чоловіком напевно ставить володіючі чинники в сіти Диявола. Многі урядники мали велику симпатію до організації Єгови і бажали благословенства Його, але страх затримав їх на стороні Божого ворога. Тайне співчуття не принесе жадної пильги в Армагедоні. Щоби хтось міг отримати охорону від Господа, то він мусить цілковито вповати на Господа і стати по стороні Єгови.

33 Духовенство і головні політики завидують кождому, хто має який-будь вплив над більшими володарями. Єсли такі володарі указують ласку свідкам Єгови, то сьому вони зараз противляться. Знаючи се, і боячися людей, Седекія сказав до Єремії: “Коли ж би князі довідались, що я розмовляю з тобою та прийшли й казали: Скажи лишень, що говорив єси цареві, не закривай перед нами, а ми не віддамо тебе на смерть, – та що говорив тобі царь. Так скажеш їм: Я благав царя, щоб не завернуто мене в Йонатанів будинок, щоб я там не вмер”. (38:25,26) Так і серйозно зважають на вість доручену свідками Єгови, але вдійстности вони тремтять у своїх чоботах, боячися того, що приходить на світ. – Луки 21:26

34 Релігійоністи за Єремійового часу приступили до нього, щоби довідатися, що він говорив до царя: “Та й справді прийшли таки всі князі до Єремії та й розпитували в його; він же відказав так само, як повелів йому цар, і вони пішли від його мовчки, бо ніхто не взнав, що він скаав цареві. І сидів Єремія у вартовому дворі аж до того дня, як опановано Єрусалим. І звойовано Єрусалим”. (38:27,28) Се не є обовязок свідків Єгови розказувати ворогам все, що вони знають, і сим дати ворогові більшу нагоду ділати проти справ Божого царства. Слова Єремії, як і слова свідків Єгови, є правдиві. Тим другим людям не належалось чути про те, що взяло місце, і се, що вони не довідались

не принесло їм шкоди. Єремія дальше перебував у вартовому дворі, себто, під надзором правительства аж до дня, коли місто Єрусалим було взяте. Так і всі народи “християнства” дальше ненавидять свідків Єгови за се, що вони проповідують про ім’я Єгови, і сі народи дальше стримують широку діяльність свідків Єгови, і будуть се чинити аж до битви Армагедону. Самсон був у вязниці аж поки його волося не зачало відростати, і се піддає думку о сій самі річі, про котру згадано повисше. – Суддів 16:22,25; гляди *Вартову Башту* з 1936 року, сторінка 6

35 Назуходонозор, цар вавилонський, знову відновив напад проти Єрусалиму, і в той час Єремія був там. (39:11,12) Ось так є предказані прикази Єгови дані через Ісуса Христа, для Його ангелів щодо успособлення і охорони останка в часі Армагедону і опісля. Без сумніву Навуходонозор мав чути про предказання Єремії, що Навуходонозор мав бути успішним і про пораду Єремії дану Седекії, щоби він дотримав своєї присяги Навуходонозорові. Як би не було, то се показує, що вірність Єремії була признана Єговою і Його великим Чиновником. Спевністю, що Господь Ісус, яко головний чиновник Єгови, добре знає про активність позатипічної кляси Єремії, що вірно і правдиво представляє Господа, і дає більше заохочення для останка дальше сповіщати вість царства, і сі річі були написані давно тому, а тепер відкриті для потіхи і скріплення надії останка.

36 Зараз по сім Седекія втік з Єрусалиму полишивши Єремію в неволі, що показано в Єремії 39:4. Тоді Навузардан, гетьман сторожої армії Навуходонозора, післав людей і всіх князів Вавилону, і забрав Єремію із вартового двора і присудив занести його в Годолію, щоб йому там перебувати із його людьми. (39:13,14) Володарі “християнства” ніколи не увільнили жадних вязнів Господніх. Се чиновники Єгови, що увільняють Його вязнів. Чиновник царя Навуходонозора, представляючи чиновників організації Єгови прийшов до Єремії і сказав йому, що Бог виповів лихо і знищення на Єрусалим, бо се місто згрішило проти Господа. Тоді він увільнив Єремію і сказав йому, що він міг йти до Вавилону або робити що він бажав. (40:3-5) “І прийшов Єремія до Годолії Ахикаменка в Массифу, й пробував із ним серед люду, що позоставався в країні. (40:6) “Годолія значить “Єгова сотворив велике”, і очевидно відноситься до сотворінь, що вірно служать Господу і котрих Господь Бог признав. Останок, що пережне Армагедон, буде мати дальше честь служити Єгові як ся пророча драма показує.

ПРИЯТЕЛЬ ЗНОВ ЯВЛЯЄТЬСЯ

37 Треба пам’ятати, що Божественна історія подала у святому Писанні про пророчі драми, включаючи і сю, не була зроблена для користи Йонадабів або якої іншої кляси людей; ані не була вона зроблена, щоби віддати поклін, признання, і

честь якійсь особі або особам, що мали привилей терпіти ув'язнення за їх вірність до правди. Божественна історія записана в святому Писанні є для цієї причини: “Скільки бо перше написано нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з Писання мали надію”. (Римлян 15:4) Ся історія була записана і схоронена на теперішній час для науки, потіхи і надії останка Божих людей, що є посвячені і сплоджені і котрі є вірні Йому. В сих днях, коли ворог стає чим раз гірше зловбий і коли останок підлягає всегда великим зневагам, то се дійсна потіха для них, що їм дозволено побачити провізію, яку Бог зробив для нас і котру Він назначив для них виконувати і їх правдиве споріднення до Бога і до всіх, що вірно несуть вість царства іншим, котрі остаточно стануться частю Господнього стада. Одиниці, що дивляться на службу із точки самолюбних поглядів, ніколи не зможуть оцінити дійсне значіння сього і інших пророцтв. Щоби оцінити те, що Бог робить для своїх людей, то треба бути сліпим на все інше, окрім інтересів царства. (Ісаї 42:19) Если чоловік старається показати свою власну мудрість і критикує зміст *Вартової Башти*, і старається наперед поставити свої особисті погляди, щоби йому отримати похвали, то він напевно не зрозуміє пророцтв Господніх ані властивого споріднення Господнього слуги до Всевишнього.

38 Хто має самолюбство в своїм серцю, той легко стається жертвою хитрощам Диявола. Коли серце нечисте і самолюбне, тоді той чоловік не може мати спільности із Господом. (1 Йоана 1:7) Як здається, то між помазаниками іще знаходяться такі, що дальше показують дух “вибраного старшого”. Вони шукають признання від людей, щоби про них думали високо. Декотрі із них уживають слова такого змісту: “*Вартова Башта* біжить наперед Господа; *Вартова Башта* містить лише опінію чоловіка; Армагедон не є ще близько, і нема доказу, щоби велика громада уже виходила; се возьме місце по першій часті Армагедону; ми тепер не дістанемось нігде; що ми мусим зробити, то се отримати виrozumіння, а пізнійше зможемо робити щось”. Трудність із тими, що вживають такої мови є, що вони не знають, що значить слово *вирозуміння* після значіння святого Писання. Яке ж вражіння робить така промова на тих, що вповають і вірують в ню? Нахил її є, що вони опускають свої руки, зачинають дрімати, стають байдужні, і перестають ділати, і сим чином падають в руки Диявола. Хто ж спонукує так промовляти? Певно що не Господь Бог або Ісус Христос, тому що така мова противиться слову Божому. Єдина правдива відповідь на се є, що така мова спонукана Сатаною, а його ціль в спонуканню сього є, щоби зробити посвячених Господеві недбалими і цілковито занехати їх задачу надану їм Господом. Нехай же ті, що зробили угоду чинити волю Богу остерегаються такої підступної науки. Хто уживає такої мови, повисше наведеної, нарікає проти

Вартової Башти і каже так: “Оскільки наша сподіванка не здійснилася в минувшій часі, то чи можемо ми бути певні, що вона здійсниться в скорій будучности?” Ціль Єгови не була зрозуміла аж до приходу Христа до храму і тепер її розуміють лише ті, що є дійсно посвячені Господеві. В минувшій часі люди старались пояснювати пророцтва і інші вважали сих людей за учителів. Тепер дійсно посвячені Богу признали Єгову і Ісуса Христа за учителів і що самий Господь пояснює пророцтво. Жадного пророцтва не можна пояснювати особисто, і його можна зрозуміти лише в назначений час Господом, коли Він переведе фізичні події в сповнення сього пророцтва.

39 Божі люди тепер знаходяться у великій крізі і в часі дуже важнім. Если самолюбству дозволиться взяти місце в серцю, то вони напевно загублять правдиву ціль законів Єгови. Помазана громада в храмі отримала виразний приказ від Господа і вона мусить бути послужна сьому приказу, що безпосередньо відноситься до “великої громади”. Сю вість муситься нести для людей доброї волі. Коли “християнство” впаде в Армагедоні, тоді всяка неволя буде усунена від свідків Єгови. Але тепер завважте слова Єгови, які прийшли до Єремії, коли він знаходився у вартовому дворі, себто, коли був під назором ворожих агентів, отже в неволі: “Иди й скажи Авдемелові Етіопійові: Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: Отсе я спевню слова мої про се місто, – йому на лихо, а не на добро, й спевняться вони свого дня перед очима в тебе”. – 39:16

40 Так і тепер приходить звідомлення для свідків Єгови через Господа Ісуса Христа в храмі, і їм сказано йти і розказувати і не чекати аж на будучий час. До них Господь говорить: “Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; й що чуєте на ухо, проповідуйте на домах”. (Маттея 10:27) Сей факт, що Господь відкрив своїм людям і показав їм правдиве значіння “великої громади” і властиве відношення до маленького стада і до його “інших овець”, виразно показує, що свідки Єгови мусять бути активні в розказуванню вістки о царстві іншим. Поучення для кляси Йонадаба приходить від Господа через свідків Єгови на землі, під час, коли останок знаходиться “у вартовому дворі”, себто, під надзором світських властей і під час переслідування ними; отже нім відбудеться битва Армагедону ся вість мусить бути доручена, щоби “інші вівці” могли пізнати і служити і бути схоронені в Армагедоні. Се мусить бути dokonane тепер, щоби схоронення великої громади можна було пізнати і показати, що се діло Боже, яке Він предсказав. Така інформація для великої громади по розпочаттю битви була б уже запізно. Осторога мусить бути дана перед битвою, а не після.

41 Чи Єгова сказав Єремії сісти і очекати більше відповідного часу для проголошення правди в місті? Чи Господь казав своїм людям в сей день бути байдужими і очекати часу, коли сатанські

релігійоністи впадуть в Армагедоні, і тоді давати осторогу великій громаді і збирати їх? Як раз противно. Єгова сказав сьому пророкові під час, коли той пророк знаходився у вартовім дворі: “Йди й скажи Авдемелові Етіопієві: Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: Оце я спевню слова мої про се місто (християнство), – йому на лихо, а не на добро, й спевняться вони свого дня перед очима в тебе. Тебе ж я того дня врятую, говорить Господь, і не подам тебе на поталу тим людям, що ти їх боїшся”. – 39:16,17

42 Єремія не чекав аж Авдемелех, Етіопій, прийде до нього, але Єремія мусів іти просто до Авдемелеха, котрий представляв велику громаду, і мав доручити йому вість Господню, і се вчинити без огляду на вязницю або опозицію. Римо-католицька гієрархія, головний видимий ворог і представитель Сатани на землі, спонукує урядників, щоби вони перешкаждали свідкам в роботі; але позатипічний Єремія, останок, мусить енергично поступати в роботі так довго, як Господь дозволяє їм се чинити, і енергично проголошувати вість правди. Свідки Єгови виконували сю річ, а головно від коли кляса Йонадаба була пізнана, т. є., в 1932 році, а ще з більшою енергією від 1935 року, коли Бог відкрив їм, що Йонадаба, “інші вівці”, і “велика громада” є одна і та сама кляса. Свідки Єгови мусять йти до домів людей, не з своєю вісткою, але з вісткою Господньою. Чинячи се, вони мусять бути відважні, та не жорстокі. Одвага значить розказувати правду без страху і вірно про Господа. Завважте, що Господь приказав Єремії говорити, кажучи: “Так говорить Господь сил”, себто, “Бог бою”, що значить, що велика битва вже близько. Осторога є дана людям доброї волі відносно того, що Єгова сказав: “Я спевню мої слова на сім місці, або організації “християнства”, і зберу його, і так оправдаю моє ім’я”. Ся вість остороги є дана людям доброї волі, щоби вони зважали і спішилися до Господа, і сі становлять велику громаду.

43 Ім’я Авдемелех значить “слуга (або невільник) царя” і кляса, котру він представляв, стала по стороні Христа царя, і показує, що вона стане слугою або невільником Христа, радісно виконуючи Його службу. Сі вимили свої ризи у крові Христа, увірувавши в Нього і в Єгову, і ставши по стороні Єгови, з пальмами в руках, вони витають “Царя святих”, Єгову, і Його славного помазаного царя, Ісуса Христа. Сі віддають славу і честь Єгові і Христу і приписують їм всяку охорону і спасення. Вони не повівають прапорами і не витають людей і сим чином не приписують спасення чоловікові або людській річі. Задля їх віри і послушенства до Єгови Він каже до них, як Він сказав до Авдемелеха. “Тебе ж я того дня врятую, говорить Господь, і не подам тебе на поталу тим людям, що ти їх боїшся”. – 39:17

44 Се запевнення від Господа дає велику потіху клясі Йонадаба або “великій громаді”, і вони

більше не бояться ані не тремтять перед надходячим знищенням “християнства”, але з довірем виглядають охорони від Єгови і свого спасення, тому що вони чинили добро найменшим браттям Ісуса Христа і сим показали свою любов до Господа. (Маттея 25:40) Вони не будуть передані Виконателеві Єгової пімсти або в руки ворожих володарів.

45 Рука Господня заступить їх і схоронить. Се точно сходиться із приказами Божими даними виконателеві кажучи: “Не приступай до чоловіка на котрому знаходиться знак тотожності, що він стоїть за Єгову. (Езекиїля 9:6) Йонадаба або “інші вівці” або велика громада, утікши до міста прибіжища, Єгової організації, не будуть передані Виконателеві. – 4 Мойсея 35:9–34

46 Війна, голоднеча й пощесть шаліли в той час в Єрусалимі, і Господь велів Єремії сказати до Авдемелеха: “Ні, дам тобі втекти й не поляжеш од меча, й буде тобі душа твоя намість здобичі, за те, що ти вповав на мене, сказав Господь”. (39:18) Сей меч представляв меч виконателя Єгови в битві Армагедоні, котрим Він знищить позатипічний Єрусалим, а іменно “Християнство”. Если більша часть великої громади не побачить *остороги* аж по битві Армагедоні, то чому давати їй осторогу зовсім? Чи ми масмо слухати вираженої мудрости чоловіка, або чи ми будемо слухати приказів Господніх? Авдемелех і Єремія пережили знищення Єрусалиму, тому що вони обидва були на стороні Господа Єгови. Про міста прибіжища Божий закон говорить: “Про синів Ізраїлевих і про приходня, і про такого, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втекти туди кожному, хто ненароком забив людину”. – 4 Мойсея 35:15

47 Згідно із сим ті, що становлять велику громаду, є названі Йонадаба і “іншими вівцями”, котрі в законі були названі як “чужоземні” і “приходні”. Як здається, то сини Йонадаба, Рехабіти, були також в Єрусалимі в той самий час, коли Єремія і Авдемелех, Етіопій, знаходились там. Перед тим Рехабіти знаходились там, і до сих Рехабітів, – синів Йонадаба, Єгова дав приказ Єремії говорити і привезти їх до свого дому. (Єремії 35:2) Рехабіти тоді жили в шатрах, показуючи сим, що вони виглядали чогось кращого чим світських властей. “ І живемо ми в наметах, і слухаємо й чинимо все, що повелів нам предок наш Йонадав. Як же напав на сю країну Навуходнозор, цар Вавилонський, тоді сказали ми собі: Нумо, схоронімося в Єрусалим перед військом Халдейським і перед військом Сирийським, і так ми тепер живемо в Єрусалимі”. (Єремії 35:10,11) Рехабіти стали по стороні Єгови і спаслися. Вони представляли “велику громаду”.

48 Етіопій Авдемелех був в палаті царя яко слуга і не міг звідтам утекти, але показав свою прихильність Божому пророкові Єремії; і через се Єгова велів Єремії сказати до нього: “Буде тобі

душа твоя намість здобичі за те, що ти вповав на мене, сказав Господь.” Єгова обіцяв Етіопійові, що він дістане життя неначе він шукав його в Божий назначений спосіб; так і “інші вівці” кляса, котрих Авдемелех представляв, Господь заявив, що вони “підуть на життя вічне”. (Маттея 25:45) Вони є схоронені Господом і переживуть Армагедон і если будуть вірні, отримають вічне життя. Слова Господа до Йонадаба були подібні: “За те, так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля, – не переведеться в Йонадава Рахавенка потомок, що стоятиме перед лицем моїм по всяк час”. – Єремії 35:19

49 Етіопій був схоронений за се, що він був скопцем, т. є. той, що несамолюбно посвятився Богу Єгови. Єгова схоронив його життя яко здобич для себе. І чому? Тому, що той Етіопій уповав на Єгову. Кляса, котру він представляв не вповає на земні правительства або люди або річи, котрі символічно представляють людей, або правительства, як прапори і образи. Вони не приписують спасення якійсь людській річи, як се релігійністи “християнства” чинять і змушують інших робити так. Той скопєць не вповав на фальшиві пророки–релігійністи; так і ся позатипічна кляса тепер не вповає на фальшиві пророки–релігійністи, ані вони не вповають на відділ сильного рамена або на інші земні власти або сили. Отже той Етіопій ясно представляв тих, до котрих Господь сказав сі слова: “Шукайте (1) Єгови (і вповайте на Його), всі ви покірні в землі, що певнете закон Його (що показали свою прихильність і дали поміч клясі Єремії); шукайте (2) справедливості, шукайте (3) смирності; може хоч ви уцілієте в день гніву Єгови”. (Софонії 2:3, *А.Л.В.*) “Християнство”, як і його прототип Седекія, вповало на Єгипет, організацію і силу Сатани, сим чином поломили свою присягу бути вірним цареві Єгови. “Горе синам неслухняним, – говорить Господь, тим, що задумують задуми без мене, – що ввходять у вмови, мені супротивні, та гріхи на гріхи громадають: Не спитавшись у мене, ійдуть вони в Єгипет, щоб шукати підмоги в силі Фарао-

новій та захистити себе в тіні Єгипту. Але сила Фараонова вийде вам на сором, і захист у тіні в Єгипті – на безчесть”. (Ісаїї 30:1–3) “Горе тим, що до Єгипту за підмогою ходять, і надію покладають в конях–колесницях, тим що їх багато, а до того й в кінноті, тим що вона сильна, а на Святого Ізрайлевого не зважають і до Господа не прибігають”. – Ісаїї 31:1

50 Декотрі що думали, що вони у правді, ослабли в сей день і шукають ласки в позатипічного Єгипту. Інші перешкаджають останкові, спонукуючи їх чекати на більше відповідний час нести вість царства для великої громади, і Господь ласкаво відкрив для тих, що в храмі і що несамолюбно посвятилися Йому, що між ними а Його “іншими вівцями” є близька звязь, і що Він приведе їх у свою кошару. Він післав своїх свідків, останок, і приказує їм, як і Єремія отримав свій приказ, “іти і говорити” людям доброї волі, щоб вони чули і знали правду нім вибухне гнів Єгови на організацію Сатани. Ті, що тепер шукають вимівки і чекають більше відповідного часу напевно не отримають признання від Бога Єгови. Ті ж, що цілковито посвятилися Богу і Його царству будуть спішитись, щоби виконати Його прикази, і то без жадного опізнення. Чи то ще один рік чи много років до Армагедону не робить різниці для вірних. Їх привилей сповняти прикази Єгови тепер знаючи добре, що самі собою вони не зможуть виконати нічого, але з ласки Божої, через Ісуса Христа, вони будуть вірно дальше чинити, що в їх силі і що їх руки знайдуть до чинення, маючи повне довір’є, що Господь дасть добрий успіх у свій спосіб і час. Як Павло казав до Коринтіянів, котрі шукали провідництва від людей, так і тепер посвячені Богу кажуть до їх братів: “Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим то ніщо і той, хто садить, і хто поливає, а хто зрощує – Бог.” (1 Коринтіян 3:6,7) Ми не можемо рішити, коли саме Армагедон вибухне у світі, але се наша задача і святий обовязок бути пильними і радісно нести вість царства людям, щоби ті, що бажають, могли знайти безпечність в організації Єгови.

БОГАЦТВО

Давно вже тому всі читачі української Вартової Башти запитували про книжку “Богацтво”. Певне число братів й сестрів можливо, що вже перечитали сю книжку в англійській кові, але велике число тих, що не можуть читати по англійськи терпеливо чекали аж сего часу. Книжка “Богацтво” в українській мові вже йде на пресу й за дві неділі буде готова до висилання. Всі повинні пере-

читати сю книжку й також постаратися доручити сю вість всім іншим людям доброї волі. Хто небудь може отримати сю книжку за офіруванне суми 25 центів. Збори й інші групи братів повинні присилати замовлення разом а не пооднюко. Если ви се зробите, то кошт висилання буде уменшений. Замовляйте добрий запас, щоб вам вистарчило на цілий тиждень праці.